

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 t. — kr.
Félévre 5 " — "
Negyedévre 2 " 50 "
Egy hónapra 1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **DR. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

1000 másolatot 5 kr. Nagyobb terjedelmű a több szí-
nyű hirdetésnek alkalmi szerinti jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

A parlamenti többség.

Ezzel a büszke kifejezéssel él most a kormánypárt, amely többségének ér-
telében és erejével uralkodik is a ma-
gyar képviselőházban és rendelkezik a
magyar birodalom érdekei felett.

Kétségen kívül abban áll a parla-
menti alkotmányos kormányrendszer
jogosultsága, hogy a képviselők a Nem-
zet mandatáriusai, akik ha a választók
többségének hamisítlan nyilatkozása sze-
rint jutottak megbízatásukhoz: valóban
is a Nemzet többségének akarata sze-
rint, ennek érdekét képviselik.

De éppen ott van ám a hiba, hogy
a magyar parlament nagy többsége,
nem a szabad, — hanem a megvásárolt
szavazatok többségének erejénél fogva
jutott az országba és foglalja el a
padok üléseit. Ily esetben pedig nem
lehet szólni valódi, — hanem csak meg-
hamisított parlamentarizmusról s a több-
ség jogosultsága a Nemzet valódi érde-
kének képviselésében, szörnyen kétsé-
gessé válik.

Ebben a vétkes körben — circulus
vitosus — mozog pedig parlamentünk
többsége most s az a pathosz amely-
lyel többségi jogosultságára hivatkozik
s a szőnyegen levő nagy nemzeti érde-
keket a törvény- és jól sejtő független
nemzeti akarat ellenében az Ausztriával

való közösség üdvtelen visonyaihoz
kötö és felszabadíthatlanul lelánczolja:
szintén nem egyéb mint hamis pathosz,
amivel nem a Nemzetnek, hanem csak
a párt hatalmi érdekeknek tesz szolgálatot.
De hát ez előtte minden!

Szomorú igazság ez; de az esemé-
nyek menete által indokolt, meghami-
sítlan igazság.

A parlamentnek e veszélyes, hamis
helyzetből való kiszabadítása csak úgy
történhet meg, ha új választásra le-
hetne hivatkozni s így a parlamentet a
valódi parlamentarizmus tiszta politikai
erkölcsi magaslatára állítani.

Fájdalom a választás politikai sza-
bad, szent jogéretére nem lehet a leg-
közelebb lefolyt választási történetek
hatása alatt, amidőn a jogéretet típrő
és fellázító eljárások teremtették meg
azt a többséget, amely most parlamenti
elhatározó jogosultságát emlegeti —
apellálni. A párturalomhoz görcsösen
ragaszkodó pártok kincstára kimerít-
hetlen s az ismeretes három millió is
tul, mérhetlen összegnek a mérlegbe
vetésével licitálna tul, a csak erkölcsi
erővel bíró ellenzék ellen s még inkább
korrumpálná, a már eddig is tönkre-
tett politikai erkölcsöket.

Ily körülmények közt nem kínál-
kozik más harc-mód az ellenzékre nézve,
mint magában a parlamentben, ameddig

lehetséges reámutatni a többség jogtip-
rásaira s meggátolni, hogy a nemzet
érdekeit tovább-tovább veszélyeztető éle-
tét folytassa s ehez a «modus vivendi»
könnyen megtalálhassa.

Ez a passzív ellentállás most egye-
dül lehetséges és a parlamenti szolás
szabadság által még megadott joga-
sultság.

A képviselőházi ellenzék nagy be-
szédekből értesülhet a közönség a vi-
szonyokról; felismerheti a többség
hűtlenségét a nemzeti jogok iránt;
felismerheti azonban az ellenzék maga-
san kiemelkedő erkölcsét is s megmér-
heti mindkettőt a politikai belátás mér-
legében s azt a melyet könnyűnek
talál: letörölheti az állami alkotmány
piedesztáljáról, ha ellentud állni a
szavazati jog megvásárlására kifejtethő
legerősb kíséreteknek is.

Az új választás ideje azonban távol,
a kiegyezés nemzetérdek-veszélyeztető
aknamunkái pedig már is aláásták a
nemzet függetlensége visszaszerzésére
felhasználható alkalmat és törvényeket.

Tovább-tovább várni nem szabad.

Az elbizott parlamenti többséget
innen kiülrő is komolyan figyel-
meztesse a valódi magyar Nemzet óriás
többsége, hogy függetlensége biztosíté-
kainak fel nem használását vagy éppen
elkufárkodását napról-napra szemlélai,

Dal egy sirról.

A «Debreczen» tárczája.
Mikor kedves halottjaikhoz
Vándorlanak az emberek,
Eszembe jut egy pusztai sirdomb,
Hová elmenni nem merek.
Hiába éget lelkem vágya,
Erlángol elvész idebenn, —
Pedig ezen a nagy világon
E sirnál nincsen egyebem!

És újra zug a bécsi erdő
A kis döblingi sir fölött,
A nagy kórházra, a sarkertre
Most újra föl az őszi köd,
És a hegyek felül sivitva
Mest újra zugnak a szelek, —
Akárcsak akkor oh be rég már!
A mikor eltemettelek!

Nem voltam én kétségbeesve,
Csak sirtam-rittam betegem,
Mikor a kórházban meghaltam
Oly egyedül, oly idegen!
De jaj, oszt minden elsötétült,
De jaj, a szívem elszorult,
Mikor bedobtam nyílt sírodba
Az őszi-rózsás koszorút!

Mikor megláttam a koporsón
A hervadó virágokat,
Szegényes, o'csó koszoruma, —
A szívem majdnem megszakadt.

Egyszerre lelkem kényszerített,
Világá, hogy kialanám:
Most adtam néked legelőször
Virágot édes, jó anyám!

... Ti kik még hozhattok virágot
Anyátoknak, ti bo'dogok,
Hallgassatok ream: virágot,
Neki mindennap hozzatok!
Mert lám, mikor halottjaikhoz
Vándorlanak az emberek,
Eszembe jut egy pusztai sirdomb,
Hová elmenni nem merek!

Gergely István.

A szív zsarnoka.

-- A Debreczen tárczája: --

Hatan voltak. Most már csak öten van-
nak. Üres egy hely a kis asztalnál, mely kö-
rül tíz év után most először jöttek össze, hogy
újra lássák egymást, mint régi, ifjúkori ba-
rátok. S az az egy hely olyan szomorú,
olyan bús érzést kelt mindenik szívében, mert
hiszen gyász történet fűződik annak néma-
ságához:

Ő olt mindnyájok közt a legvigabb, a
legszeretreméltóbb! Szinte most is magok
előtt látják a pajzán jókedv rózsáival arcán.
Sötét kék szemei olyan csodálatosan vil-
logtak az összhangzatot megzavaró barnás
szemöldökök alól. Sűrű bajuszát olyan tré-

fásan pederte végén s úgy oda tudta igaz-
gatni mosolyra álló ajkai fölé, hogy az ember
szinte irigyelte tőle. De talán mindenké közt
legszebb volt göndör fürtökben hullámozó
gesztenyeszín haja, mely természetes s épen
ezért gyönyörködtető rendtelenségben borult
sima fehér homlokára!

S most hiába várják! Nem jön! Mert
nem jöhet! Mert nem kelhet fel sirjából! Igen
ott pihen ő már kint a temetőben! Nem lát-
ják már többé jóbarátai! Nem látják vidám
arcát a szívöket nem indítja többé jó kedvre
az ő vidám lelkének visszhangja.

Milyen kedves fiú is volt! Szerette min-
denki, aki csak ismerte! Hány leány epedt
utánna?! S ő nem tudott szeretni! Gyak-
ran, ha úgy össze-össze jöttek, a miként tör-
ténni szokott, ha a vér a bortól kissé heve-
sebben lüktet s a szív hangosabban dobog a
kebelben, szóba kerültek az ideálok is, úgy a
szókek, mint a barnák! Egyik ezt éltette, a
másik meg amaszt. Egyik a szókért tartotta
legszebbnek, másik a barnát. Ó? Ivott min-
denik egészségére! Ivott a szókéért! Ivott a
barnáért! S kaczagva mondta ilyenkor: Igyunk
a lányokért! Éjének a szókek! Éjének a bar-
nák! Ha! Lányok! Melyiktek sebzí meg szí-
vemet? Melyiktek hódítják meg a szív zsar-
nokát? Igen! Én vagyok a szív zsarnoka!
Milyen találó! Milyen felséges gondolat!
A szív zsarnoka! Ha! Ha! Ha! Igyunk
pajtások!

Nem tudott szeretni még akkor sem
mikor barátai már, mint megszokott dologró

megunta már a jó honfíerzés és dörgje fülébe, hogy a siket többség is meghallja a megvesztegethetlenek erős kiáltását: Ne tovább... sőt akik hűtlenül sáfárkodtak a Nemzet-érdek nagy kincseivel, száljakok le onnan hova a megvásárolt szavazat helyezett... a bizalmat megvonja tőle a felébredt Nemzet.

A magyar Nemzet hű fiainak ily dürgedelmes szózata riadt már a Haza különböző tájairól a Népgyűlésekből a kormány fülébe: S i k l ó s, N a g y-S a l o n t a, S z e g e d és vidékei sat. után következők jövő Vasárnapon — nov. 6. — Debreczen vidékének dördülete a Népgyűlésből, amely, hogy nem első volt a legelső között, tudvalevőleg a Nemzetet a királyné halálában ért mérhetlen csapás okozta.

Ki kételkednék, hogy Debreczen és vidékének hangja őszinte és olyan lesz, mely elhangzik a magyar Nemzet szívéből törve fel, az országházba s megnyitni segíti a parlamenti többség siket fülét... és elhat az ország minden vidékére, minden magyar fülbe is, ez a Debreczené, amely az 1849-iki viszony megpróbáltatások közt az ország szíve volt, amelynek lüktetés: nyomán áradt szét a haza minden táján lakók szívébe a bátorság: megmenteni az 1848-ki törvények által függetlenségre hivatott Magyarországot a szotrák járomba süjje déstől.

Debreczen városa és vidéke sohasem lesz hűtlen nagy multjához: igaz és törhetlen magarságához.

Megtudja innen az a hamis parlamenti többség: „mit akar a Magyar-Nemzet!”

Gyásmagyarok azok akik itt a városban és környékén, nem hisznek a

nemzeti függetlenség dogmaiban: Önálló vámtérület, magyar nemzeti bank, Önálló Nemzeti hadsereg sat. sat. és nem kiáltják: le a közöszgyekkel, le a kvótával; viselje mindenik állam saját függetlenségének terheit és boldoguljon saját jelleme szerint, egymásra nem nehezkedve, hanem egymást jó szomszédként elősegítve.

Csak így lehet szent a béke!

— a —

Az obstrukció-ellenes határozatot gyártó gépezet elkezdett dolgozni a parlamenti és szabad-ság és nemzeti jog-érzet parlamenti nagy kitöréseit megirigyelt nagy vidéki M u n g ó k egymásután gyártják a gyásmagyarokra — nemis, hanem magyartalanságra valló feliratokat; mondacsinált jelleméből megye és város vége alá véve át. C s o n g r á d-megye után már P é c s és T e m e s v á r is beállott a kormánypárt monopoliumába s főispánjaik nagyobb dicsőségére meghozták a szomoruan jellemző határozatot.

Mit fog csinálni majd Debreczen? Mert készen kell lenni, hogy a várostól sem mulik el a keserű pohár!

BELFÖLD.

A szegedi földműves kongresszus. A csongrád és bekésmegyei szocialista földművesek most Szegeden kongresszust tartottak, melyen 27 küldött volt jelen. Pollák Béla, a Bpestről kiutasított agitator nyitotta meg d. e. órakor a kongresszust s ajánlatára megválasztottak elnöknek Nagy Sándort, jegyzőnek Takács Bélát. Először a párttaktikai kérdéseket tárgyalták. Előadó Pollák Béla volt, kinek indítványára a kongresszus elhatározta, hogy miután a gyűléses és egyesülés sok helyütt lehetetlen, temetéseken, keresztelésen, lakodalmakon, eljegyzéseken és d. sznótorok alkalmával fognak a szocializmus érdekében agitálni. E határozta, hogy bármely polgári

párt mozgalmat csak akkor támogatják, ha a mozgalom az általános választási jog érdekében indított meg.

Az általános választási jogról Keresztess Mihály beszélt Hódmező-Vásárhelyről. Indítványára elfogadták egy határozati javaslatot, mely felszólítja a földművelőket, hogy küzdenek a választási jogért. Héger József (H. M.-Vásárhely) a sajtóról beszélt s ajánlotta, hogy Szegeden egy földművelő szaklapot letessenek Világzabadság címmel. A kongresszus az indítványt elfogadta. Kovács György (Szeged) azt indítványozta, mondja ki a kongresszus, hogy követeli az akkori munka előrelését és a minimális munkabérek törvényhozásilag való megállapítását. Hosszabb vita után elfogadták. Ezután megválasztották a 14 tagból álló megyei pártvezetőséget, mely az agitációt vezetni fogja, azután Pollák Béla meg akart emlékezni Szántó Kovács Jánosról is, de a hatóság képviselője ezt nem engedte meg. Végül a budapesti pártvezetőség kiküldötte, Bokány Dezső szólalt fel s ajánlotta követendő példának a németországi szocialdemokrata pártot, mely több mint két millió szavazat felett rendelkezik. A kongresszus ezzel véget ért. Délután népgyűlés volt a Mars-téren, hol Pollák Béla és Bokány Dezső beszéltek Magyarországi gazdasági önállóságáról és függetlenségéről. Gyűlés után a résztvevők tömegesen vonultak a város háza elé s ott rendben szétoszlottak.

Hallottakról emlékezés napja elhunyt jeleseink sirjánál a fővárosban.

A függetlenségi párt tegnap koszort helyezett Kossáth Lajos, Irányi Dániel és Helfy Ignác sirjára. A párt nevében és megbízásából Kossuth Lajos sirjánál Illyés Bálint, Irányi Dániel és Helfy Ignác sirjánál Lukács Gyula tartottak gyászbeszédet. A siroknál több függetlenségi párti képviselő s Kossuth Ferencz, nemkülönben Kossuth Lajos Tivadar is megjelentek. A sirnál azonkívül a Kossuth-női kör is testületileg jelent meg s özvegy Marchart Melanie tartott beszédet. A budapesti egyetemi ifjuság szintén megemlékezett az elhunytakról s tegnap reggel a központi egyetem első számú tantermében gyűlékezett, ahonnan testületileg vonult ki a temetőbe, a nemzet nagyjainak a sirjaihoz.

A vigszínház tagjai szintén testületileg vonultak ki a temetőbe és koszort helyeztek a szimfóniás elhunyt jeleseink sirjaira. Felkeresték Szigligeti Ede, Lendvay Márton, Egressy Gábor, Csiky Gergely, Jókai Labor-

beszéltek a szerelemről. Nem mondhatta egy leány sem, hogy őt jobban szereti, mint a többi! S ha ő tőle kérdezték, nevetve válaszolt: Kit? ... kiket? így kérdjétek!

S mégis a szerelem nyila döfte által a szívét!!!

*

Elérte célját, mely után hosszú ideig törekedett az iskola nagy mohos fala között. S a mint kilépett az élet viharába, érezte, hogy a régi jó barátok társaságán kívül valami más, ismeretlen boldogság után vágakozik szíve. Először keveset adott rá! Azt hitte, az is csak olyan mulandó, olyan kialvó érzelem, mint a milyen az ifjú kebelben fölhangolni szokott s egy darabig hevíti a szívet, aztán kialszik s jön helyette más, mely eltörlí az előbbinek még a nyomát is! De hasztalan akarta kioltani szívéből ez új érzelmét! Néha ugyan úgy tetszett neki, mintha nem dobogna szíve olyan hevesen amaz érzelmétől! De ezt csak ő hitte! Mert ha néha vesztett is ugyan tűzéből, újra felhangolt, magasabbra, mint addig. S egyszer csak azon vette észre magát, hogy szerelmes! Hogy lelke egész hevével megszeretett egy... barna lányt! Először önnön magát megijed s aztán oda vetette magát a szerelemnek, annak a barna leánynak a karjaiba! Tudta mindenki, hogy egyedül csak őt szereti s épen ezért őt magát nem szerette már mindenki! Voltak barátai, kik irigyelték tőle szerelme tárgyát s voltak

kedvesének barátnői, a kik meg attól irigyelték őt!

S ő nem törődött senkivel sem! Mit bánta, ha szeretik, ha nem! Ha mindenki megtagadja is! Csak kedvese szeresse! Milyen boldog is volt! Arca sohasem volt vidámabb, mint akkor s ajkai sohasem mosolyogtak édesebben, mint mikor kedvese bajain legeltette szemeit. Lassanként elhagyta a vig társaságokat is s ezzel együtt a cimborák is el-elmaradoztak. Minek is ment volna közéjük örömet keresni, mikor karjai közt tarthatta egy élet boldogságát — jövődó mátkáját. Ugyan, ki ne is szerette volna őt? Szép leány volt, mindannyi közt a legszebb. Legalább ő így tartotta. S e mellett jó anyagi szíve volt. Hisz nem feledhette sohasem a multat, a mikor nehéz lázban feküdt szobájában s egy napon elment hozzá ő — az anyagi teremtés, nagynénjének egyetlen leánya s míg az öreg nagynéne a szobában foglalatoskodott, kényelmet igyekezve csinálni a betegnek — addig ő hideg borogatást rakott fejére.

Ez aztán ismétlődött többször. Az öreg nagynéni el-el járt leányával még akkor is, mikor a beteg mellett már édes anyja virrasztott, a ki megtudván fia állapotát, eljött, hogy ápolja fiát gyengéd szeretettel.

Akkor szerette meg s attól kezdve szerette szívenek teljes hevével. Szegény ifjú! Ha tudta volna, hogy nemcsak menyország a szerelem, hanem egyuttal pokol is... rettenetes a legborzasztóbb pokol?? Nem! Ezt

ő nem tudta s nem volt senki, a ki csak egy szót sugort volna fülébe, hogy az az egy szó felébresztette volna álmából s megvérezte volna szívet, de át... nem döfte volna. Nem sejtett! Nem tudott semmit, egész addig az ideig, a mikor váratlanul repült a nyíl szívébe evvel a szóval: Hűtlen. Ez a szó széttépte a fáyolt, melyet szerelme három év alatt szőtt, s melyet az a másik hő szerelmével hímezett! E szó hallatára megnyíltak szemei s látta, hogy az, a kit annyi időn keresztül karja közt ringatott, nem anygal, hanem ördög, nem égi, hanem a — pokol lakója! Szemeiben nem a szerelem tüze lángolt, hanem a csalfaság lidércz fénye villog! Mosolygó ajkai nem tündér alakok, hanem vámpir, ördögi ajkak! ... Keső volt már. Keső! ...

Támolyogva ment haza s otthon leült kicsiny szobájába s annak falához támasztva égő homlokát. Világot nem gyújtott, hisz azt se tudta szegény, hogy éle vagy meghalt? De mégsem! A sötétben egymásután tűntek fel életének mozzanatai: Megjelentek előtte barátai! Aszt lhoz ültek! Ott koczingatott velük éltetve a szökéket, a barnákat. Majd lassanként elmaradoznak a vig cimborák s egy kép tarul fel előtte: a boldogság kerije. Ott tölti napjait kebelén tartva szíve választottját. Hosszu a kép s gyönyörű.

De ime egyszerre egy harmadik alak jelenik meg — szép, mint ő s nálánál gazdagabb.

falvi Róza, Nagy Imre, Kisfaludy Károly és Hegedűsnének nyugvó helyeit.

A siketnémák érdekében.

A váci siketnémák intézetének 38 növendéke, Roboz József igazgató és nyolcz tanár vezetése alatt tanulmány utat tett Pozsonyba, hova szombaton délután érkeztek. Megtekintvén a város nevezetességeit, vasárnap délután Roboz igazgató felolvasást tartott a siketnémákról a városháza nagytermében, amely zsúfolásig megtelt hallgatósággal. A felolvasó hivatalos statisztikai adatok alapján kimutatta, hogy hazánkban 19.073 siketnéma él, kik közül 4765 volna tanköteles: tényleg azonban csak 450 részesül a kevés számú intézetben oktatásban. Magában Pozsony-megyében 415: Trencsénben 415, Nyitrában 367, Mosonyban 148, Sopronban 189 és Vasban 338, egész Nyugat-Magyarországban 1915 siketnéma van, — a kik közül 488 a tanköteles.

Kifejti aztán, hogy Pozsony sz. kir. város mintegy preesdestinálva van arra, hogy Nyugat-Magyarország siketnémái részére ott a város nagy siketnéma intézetet állítson fel. Hivatkozik Temesvár példájára, mely város szintén a maga erejéből létesített már ily intézetet.

Pozsonyban ez annál inkább lehetséges volna mert a városnak már van e célra körülbelül 30.000 forintnyi alapja, mely közadkozások útján könnyen volna rövid idő alatt annyira szaporítható, hogy az intézet létrejöhessen. Megvan rola győződve, hogy a város erdemdus polgármestere és tanácsa még is fognak tenni minden lehetőt ezen cél elérésére.

Áttérve a siketnémák oktatására elmondja hogy ez két irányban fejlődött ki. A régi irány és rendszer megallavítója De l'Épé francia abbé volt, kinek életrajzát ismerteti. Ő abból az ebből indult ki, hogy a siketnémák már megvan a saját nyelvük t. i. a jelbeszéd; ezt iparkodott tehát a francia nyelv alapján kibővíteni és ennek alapján tanította őket az írásra is, a mi által hozzáférhetővé tette nekik az egész francia irodalmat.

Később lépett fel Németországban egy Heineiché nevű tanító, ki azon elvből indult ki, hogy a siketnémák beszélő szervei épek és beszélni csak azért nem tudnak, mert nem hallanak, megalapította azt a módszert, mely szerint most már mindenütt, hazánkban is folyik a tanítás és mely abban áll, hogy a siketnémákat a hangbeszédre ta-

nitják meg. Igen érdekesen fejtegette mindkét módszer eljárását is és előadásának legérdekesebb része az volt, a melyben a mostani eljárást tanítványain is bemutatta. Egyik-másik bámulatosan tisztán beszélt és felelt a hozzá intézett kérdésekre.

Mután még a siketnémáknak még mindig mostoha társadalmi helyzetét ismertette, közönetet mondott első sorban Teller Pal polgármesternek, Kumlik Tivadar városi tanácsosnak, Korcze János menházi gondnoknak és Szilagyi Aladár kereskedelmi akadémiai tanárnak az élvezett vendégszeretetről s a nagyszámu közönségnek is, a mely megjelölésével oly meleg érdeklődést tanusított a siketnémék ügye iránt és általában mindazoknak, kik a siker biztosítása körül buzgólkodtak. A közönség az igen érdekes előadást élénk éljenzéssel jutalmazta. A kirándulók közt d. e. még megnézvén a nevezetesebb templomokat, a déli vonattal visszautaztak Vácra.

KÜLFÖLD.

Az osztrák helyzet. A belpolitikai helyzet súlypontja, most mára kiegyezési bizottság albizottságban van, melyek holnap kezdik el tárgyalásukat. Előreláthatólag ott dől el a kiegyezés sorsa és különösen az, vajjon az osztrák kormány megadja-e a parlamentnek a kellő időt a kiegyezés elintézésére, vagy pedig annak keresztül vitelét a 14. § alapján akarja-e provokálni?

Az ellenzék érthető okokból nem fog tárgítani azon jogától, hogy ezen fontos javaslatok felett beható kritikát gyakoroljon, még akkor sem, ha a kormány az ő ismert kényszereszközeivel és fenyegetéseivel áll ismét elő. Mert nem az ellenzék — mint azt a hivatalos lapok állhatatosan állítják — hanem egyedül a kormány oka a kiegyezési javaslatok elkeset tárgyalásának, mivel a reichsrathot csupán szeptember végére hivta össze abból a most már ismert célból, hogy a kvótábizottságok megválasztása után az ülésszakot ismét bezárja és az Ischenben történt megállapodásokat parlament nélkül végrehajtsa. Így csak az albizottságban lehet majd látni, mit szándékozik Thun gróf a tevékeny és munkaképes parlamenttel szemben tenni. — Mondják, hogy a kormány egy ugynevezett «technikai» kiegyezési provizóriumot szándékozik a Ház elé terjeszteni. Ha a kormánynak tényleg az a szándéka és ha komolyan gondolkozik az alkotmányos tárgyalásokról, ugy ennek idejekorán kellett volna megtörténnie, hogy a képviselőház azon helyzetbe kerüljön, hogy a provizóriumot behatóan tárgyalja.

Az új **Francia kormány** halottak napjára Dupuy elnöksége alatt alakult meg. Vajjon nem lesz-e halva született? A lemondott Brisson-kabinetnek három tagja, Delfassé külügyi, Lockroy tengerészeti, Viger földművelésügyi miniszterek ismét tisztségbe álltak. A kamarának nov. 4-én fogja magát az új kormány bemutatni. A mérsékelt republikánusok, mint a mostani viszonyok közt lehetőleg legjobbat bizalommal, — ellenben a szocialisták, radikálisok és konzervatívok tartózkodással fogadják az új kormányt s magúktartását a miniszterium nyilatkozatától teszik függővé.

A Dreyfus-pör revíziója.

A semmitőszéknek 4 óráig tartó tanácskozása alatt, az ítélet kihirdetése előtt mi történt? A mint a semmitőszék tagjai beléptek a tanácskozási terembe, az egyik bíró, Sallantin tanácsos egy iratot vett elő és felolvasta az okokat, a mért a Dreyfus ügynek minden revíziója ellen fog szavazni.

Ez tartak a szövege, a leghevesebb kifakadásoktól hemzsegett.

Másik két tanácsos, Sevestre és Roulier

szintén csatlakoznak Sallantinhoz és sikerült nekik még egy 4-dik társat is megnyerniök.

A semmitőszék ítéletének a következményeiről még a következőket lehet jelenteni:

Az ítélet a büntetésnek ideiglenes felfüggesztését nem engedi meg. Ez azonban, mint azt már röviden a táviratok is jelezték, nem jelenti azt, hogy a semmitőszék, a kormány által való egyetértésben meg nem változtathatná, vagy nem enyhíthetné azt az elbánást, amelynek Dreyfus most van alávetve.

Több oldalról határozottan állítják is, hogy még az ítélethozatal estéjén, a garmatügyi miniszter táviratot intézett a cayennei kormányhoz, feljogosítván azt, hogy Dreyfust enyhébb bánásmódban részesítse.

Dreyfus családja pedig engedélyt kapott a kormánytól, hogy Dreyfust a semmitőszék ítéletéről táviratilag értesítse.

Ma már kétségtelennek látszik, hogy a semmitőszék elrendeli — Dreyfusnak Franciaországba való visszahozatalát, mert a pótvizsgálatnál való jelenléte elkerülhetetlennek látszik.

Ez esetben a Conciergerieben, az igazságügyi palotával közvetlen összeköttetésben álló fogházban fogják elhelyezni. Szembesíteni fogják az 1894-iki pör tanuival, mert akkori vádlói, amint azt most a semmitőszéki tárgyalás kiderítette, még ezt a szembesítést sem tartották szükségesnek.

A semmitőszék egyik tagját vizsgálóbiztosul rendelheti ki. Megtörténhetik azonban az is, hogy a semmitőszék teljes egészében fog mint ilyen eljárni.

A biztosnak vagy a bizottságoknak oly korlátlan felhatalmazásuk van, hogy a szükségesnek mutatózó házkutatásokat is végezhetik. Az esetben, ha a vezérkar a titkos iratcsomó kiadását megtagadja, a vasszekrényt lakatos által erőszakosan is felnyitattja.

Minden olyan okmány, a melyet a semmitőszékkel nem közöltek, elvesztési jogi értékét.

Az anket eredménye háromféle lehet: A semmitőszék meggyőződést szerezhet Dreyfus bűnösségéről és elvetethi a revízió kérelmét.

Lehetségesnek tarthatja, de nem veszi biztosra, hogy jogi tevédeés fog fenn. Ez esetben Dreyfust új hadbíró-ság elé állítja.

Ha pedig feltétlenül meggyőződik arról, hogy Dreyfus ártatlan, az ítéletet, Dreyfusnak új hadbíró-ság elé való utalása nélkül, megemésítheti és maga vállalkozhatik az ítéletnek rehabilitálására is. Megjegyzendő, hogy az utóbbi esetben fennforgására nézve a jogászok nézete eltér. A semmitőszék tárgyalásánál Bard előadó az eshetőség mellett, Manau főügyész ellene nyilatkozott.

Páris, nov. 1.

A semmitőszék büntető tanácsának rendkívüli ülésén hosszas tanácskozás után elhatározták, hogy a tanukat az összes bírák jelenlétében hallgatják ki és

Izgatottan ugrott fel székéről, forró homlokát végig simitá s lazás léptekkel kezdett fel s alá járkalni. Szemei vadul villogtak s tekingettek szét a szobában, a míg hirtelen megakadtak a falon függő fegyvereken, melyekre halvány fényt szórt a besütő hold. Odalépett s zemei még csodálatosabban égettek s merőn tapadtak ugyanarra a helyre. Pillanat műve volt s kezében tartotta a töltött fegyvert.

»Ah! Te nem hagysz el! Te az enyém maradsz egész sirig! Téged nem rabolhatnak el tőlem! Téged nem vehet el egy nyomorult sem!

Ha! Emberi hitványság! Te szív! te szív! Kezdet dühöngeni. Majd lecsendesült s az örület egy bizonyos nemével elkezdett kacagni: Ha! ha! ha! Igyunk pájtások! Éljenek a szókék! Éljenek a barnák! Ha! Lányok! Melyiktek sebzi meg szívemet? Melyiktek hódítja meg a szívzsarnokát? Igen! Én vagyok a szív zsarnoka! Milyen találó! Milyen felséges gondolat: »Szívzsarnoka! Ha! Ha! Ha!»

Egy dördülés rázta meg a levegőt s zavarta meg az est néma csendjét... Egy dördülés... s nem volt többé »a szív zsarnoka.«

Vajjon hallotta e új kedvese karján é rémes hangot — a hűtelen??...

Erdei Károly.

a semmitőszék egy tagját sem bízzák meg külön feladattal. A semmitőszék néhány tagját meg fogja bizni, hogy a Dreyfus ügyhöz utólag csatolt okiratokat szerezzék meg, de a vizsgálatot maga a semmitőszék fogja végezni.

Táviratok.

Kréta.

Konstantinápoly, okt. 31. A porta tegnap a nagy követeknek hét pontból álló jegyzékét adott át, amelyben Kréta szigete fölött való szuverénitásának megővésére engedélyt kér a lobogókra és a helyőrségre vonatkozólag, továbbá a kormányzóknak a portával egyetértőleg való kinevezését, adó fizetését, a szultán nevében való ítélekezést, egy török főügyész kinevezését és a bírósági ítéletek ellen beadott fellebbezéseknek Konstantinápolyban való elintézését kéri. A nagy követek meg nem engedhetőnek tartják a porta követéseit.

Vasut vásárlás Kis-Ázsiában.

Konstantinápoly, nov. 1. A szultánnak egy irádéja felhatalmazza Vagelnacker belga állampolgárt a kis-ázsiai Aidin-vasut megvételére.

Szerb sérelmek.

Konstantinápoly, nov. 1. Novakovic, Szerbia diplomáciai képviselője a portának ma jegyzékét adott át, amelyben a szerb kormány kijelenti, hogy az albánoknak a határon való folytonos erőszakoskodásai és határsértései ellen kifejezett korábbi tiltakozásához ragaszkodik és egy mohamedanokból és keresztényekből álló bizottságnak sürgős kiküldését kéri, hogy egy szerb képviselő közreműködésével vizsgálatot indítson ebben az ügyben.

A franciaországi események.

Páris, nov. 1. A mérsekkelt republikánus lapok örömeiket fejezik ki a fölött, hogy Dupuynek sikerült a kabinet megalakítása és azt mondják, hogy a kabinet jelenlegi összeállítása a legjobb, a mely ebben a pillanatban lebeget. A szocialista radikális és konzervatív lapok tartózkodva fogadják az új kormányt és megakarják várni a miniszterium nyilatkozatait.

Páris, nov. 1. A semmitőszék bűntető tanácsának tegnapi rendkívüli ülésén hosszas tanácskozás után elhatározták, hogy a tanukat az összes bírák jelenlétében halgatják ki és a semmitőszék egy tagját sem bízzák meg külön feladattal. A semmitőszék néhány tagját meg fogja bizni, hogy a Dreyfus ügyhöz utólag csatolt okiratokat szerezzék meg, de a vizsgálatot maga a semmitőszék fogja végezni.

A párisi béketárgyalások.

Páris, nov. 1. A Havas-ügynökség jelelése szerint a békebizottság spanyol tagjait fölöttébb meglepte az amerikai képviselő követelése a Fülöp-sziget-csoport átengedése dolgában. A spanyol képviselők arra szorítottak, hogy tudomásul vették a követelést és haladéktalanul jelentést tesznek kormánynak. Minthogy a békeszerződésben csak Manila ideiglenes megszállásáról van szó, a spanyol kormány erőlyes tiltakozását várják, a mely a békebizottságnak legközelebbi ülésében már valószínűleg kifejezésre is fog jutni.

Páris, nov. 1. A «Matin» szerint a békebizottság spanyol tagjainak eltökélt szándékuk, hogy ha az Észak-Amerikai Egyesült-Államok a Fülöp-szigetekre vonatkozó követeléseiket nem módosítják, abban hagyják az alkudozásokat és a civilizált nemzeteket hívják fel tanuságul arra a hatalmaskodásra, amelynek Spanyolország áldozata lett.

Francziák és angolok.

London, nov. 1. A «Daily Mail»-nak azt jelentik Kairóból tegnapi kelettel, hogy egy zászlóalj katonaságot Fasadába küldtek. A kedve Kairóba érkezett.

Páris, nov. 1. A «Matin» londoni levelezője tudni veli, hogy Franciaország utasítani fogja Marchand expedícióját, hogy önként vonuljon vissza. Hasznosabb és céltűzősőbb ha ezért semmit sem kérnek. Franciaország állítólag már értesítette Angliát erről a szándékáról. Nem alkalomszerű és veszedelmes dolog volna, ha most Menelikről és az egyiptomi kérdések elvetéséről beszélnének. Legáltalában is haszontalan dolog illúziókban ringatózni.

Kréta.

Konstantinápoly, nov. 1. A portának tudomására jutott, hogy Muraviev gróf Párisban szóba hozta György görög hercegnek krétai kormányzóvá való kinevezését és hogy a kabinetek között erre nézve megindult a tárgyalás. Udvari körökben azt mondják, hogy a szultán meg lévén győződve róla, hogy ellenállása mit sem használna, passzív fog viselkedni ezzel a jelöléssel szemben.

Vilmos császár Palesztinában.

Konstantinápoly, nov. 1. Vilmos császár táviratilag értesítette a pápát és Msgn, Bonetti konstantinápolyi pápai delegátust, hogy a szultánnal való barátsága révén megszerezte a «La dormition de la sainte vierge» nevű területet, a melyet a német katolikusoknak szentel és a jeruzsálemi katolikus társaságnak enged át.

A szultánhoz intézett táviratban meleg szavakkal mondott köszönetet a császár a nevezett terület átengedéseért, azt mondván, hogy ennek a területnek a megszerzése nagy jótétemény katolikus alattvalóira nézve és a szultán szíveségét soha sem fogja elfelejteni.

A királyné szobra.

Budapest, nov. 2. Bánffy Dezső miniszterelnöknek ma délelőtt a szoborbizottság tanácskozott. Bánffy jelentette, hogy a király határozott kívánsága az, hogy Erzsébet királyné szobrát a Hentzy szobor helyére állítsák. Óriási lelkesedéssel fogadták.

Egyházkerületi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, november 2.

Ma d. e. 9 órakor kezdődött meg nagy horderejű kérdések megvitatása végett a tiszántúli egyházkerület közgyűlése. —

Kifejezhetetlen szeretetünk s méltó tiszteletünk tárgya: K i s s Á r o n maradványok éremekben gazdag ősz fópásztorunk szívhez szóló imája nyitotta meg a közgyűlést: a melyben megemlekezett teledhetetlen Erzsébet királynénkről, s imájának magas szeszű eszmékkel teljes tartalma a föld göröngyeiről égbe emelte fel lelkünket. Meghatott lélekkel kérte ez imában a minden idők hatalmas kormányzójának Istennek áldását az élet ezer kísérleteres világának kapuja előtt álló ifjúságra, kifejezve, hogy ő legyen vezetője az ifjúság sikamlós utain, hogy el ne tándorodjanak s védje és oltalmazza őket az érettség küzdelmei között.

Az elnök megnyitó beszédét K i s s Á r o n püspök ur olvasta, majd folytatólagos olvasására Zsigmond Sándor egyház. főjegyzőt kérte fel.

E beszéd feledhetlen királynénk iránti méltó kegyeletének tolmácsolása után híven tüntette fel egyházi életünk bajait s kimutatta hogy miként lehet lecsendesíteni azon hullámokat, amelyek csapkodják vallásérkölcsei életünk hajócskáját is.

Ezek után Szunyogh Szabolcs egyház. megválasztott világi tanácsbíró ünnepélyes fölesketeése következett. Az egyház. többségének fényesen megnyilatkozó bizalma folytán megválasztott s ünnepélyesen beigtatott férfiú meleg hangon köszönte meg e megtiszteltetést s ígéretet tett arra, hogy odaadó buzgalommal, félelmet és akadályt nem ismerő erkölcsi bátorsággal s az örök igazság diadalába vetett soha nem ingadozó remény-nyel fog küzdeni szeretett egyházunk szent jogaiért s nagy céljaiért.

Ennek utána még az elnök megnyitó beszédében kifejezte azt az indítványt, hogy reformált egyházunk kimagasló oszlopos férfianak, a dunamelléki egyházkerület főgondnokává megválasztott Szilágyi Dezsőnek üdvözítő irat küldessék: a gyűlés nagy lelkesedéssel fogadta el.

Ezek után a korpótlék kérdése merült fel s erre vonatkozólag szólottak T i s z a Kálmán, R i t o o k Zsigmond, a bihari egyházmegyének gondnoka, tablai elnök, György Endre, Gr. Dégenfeld József, Széll Kálmán s végre Sütő Kálmán beregi esperes.

C s i k y Lajos theol. tanár az Andaházi—Szilágyi alapítvány megválasztott gondnoka tette le a hivatalos esküjét s keresetlen szavakban nyilvánította ki, hogy esküjét taníthatatlan következetességgel fogja megtartani.

S a s Béla theol. tanár olvasta fel Tóth Sámuel theol. tanárnak, főt. püspök-höz írott levelét, melyben különböző alapos okok miatt nyugdíjba helyezését kértte: egyhangulag elfogadták.

Ugyancsak S a s Béla theol. tanár felolvassa Dr. Heille Károly jogtanár külföldi tanulmányutra leendő mehetésének engedélyezése iránt benyújtott kérvényét jóváhagyás céljából, a közgyűlés ezt is elfogadta s Dr. B a r t h a Béla, ez idei jogakadémiai dékannak, mint helyettesítőnek a 250 frtot egyhangulag megszavazta.

Z s i g m o n d Sándor egyházkerületi főjegyzőnek 1898 február havában a debreczeni főiskolába tett látogatása alkalmával szerzett tapasztalatait tartalmazó jelentése tudomás vétel végett fölolvastattott.

Több lényegtelen módosítók mellőzésével kiemelendőnek tartom, hogy szóban volt több leányegháznak reodes egyházakká való átalakítása.

Ezután Z s i g m o n d Sándor egyházker. főjegyző fölolvasta a nagybányai egyház kérvényét az anyagi támogatás iránt. Ezután a közgyűlés feloszlott s holnap fogja folytatni kimagasló egyházi férfaink vezetése mellett nagyfontosságú s egyházkerületünk életére kiható tárgyalásait.

Sz. Gy.

H I R E K.

Debreczen lakosságához!

A magyar korona gyöngyét, Fiume városát az elmúlt hóban súlyos csapás érte, a Fiumara vizének árja elborította utcáit a nyomában vész, pusztulás, inség jámadt.

A lakosság hajléktalanul, éhséggel küzdve, nyomorog — segélyért kiált.

Annál a meleg baráti viszonytal fogva mely városunkat Fiume városával összekapcsolja, különösen mélyen érint bennünket az őket ért csapás.

Egyhitei az inségen, támogatni őket a nehéz órában felebaráti kötelességünk.

A tegnapi tartott városi tanácsülés 100 forintot szavazott meg a fumei inségeseknek.

Uralkodónk, szeretett királyunk 4000 forintot juttatott a vízkárosultak segélyezésére.

Debreczen város polgárai! A súlyos megpróbáltatás perceiben legyünk igaz barátaik a magyar tengerpart gyöngyének, Fiumának,

A rokonszenv, a barátság érzete, mit ajkunk annyiszor hangoztatott, nyilvánuljon tetteinkben.

A súlyos megpróbáltatás perceiben adjuk össze filéreinket, törüljük le az inség, a

nyomor könnyeit e testvér város polgárainak arczáról.

Debreczen város polgárai!

Adakozzatok a fiunei árvizkárosultak javára!

Az adományokata polgármesteri hivatal kézségeesen kezeli és hírlapilagnyugtázuifogja.

* **A színészeti kiállításra** a rendező bizottsághoz legutóbbi közlésünk óta a következő tárgyak küldettek be: Tek. Szikszay Lajos építész ur: 5 db. 1844 és 45 évekről szóló színlapot u. m. 1. »Földszint es Lebuj vigjatek, 2. »Fényes esti multság, 3. »Ördög n-plója, 4. Nemesek hadnagya, 5. »Követválasztás Nagys. Komlóssy Dezső ur: Bodenburg Lina Hegedüs Lajosné 1859-ben elhunyt első magyar népszínmű olajfestésű képe arany rámban, egy könyv-matru kép, színpadi jelenet Jókai »Dalma« című drámájából, Egressy Gábor, Munkácsi Főra mint »Ayda« Teleki mint »Mátyás király« Bulovszkyné mint Mária királynő, Egressy Gábor mint »Dózsa György« könyvmatru képeit. Lovag Chylinssy György ur: Hegedüs Lajos hírvés színész előbb debreczeni diák, később a psti nemzeti színház tagja és jeles író és neje Podenburg Karolina színésznő és kis fiok együtt-s arczképet. Nagys. Leszkay Ferencz ur utjan Horváth Kálmán gyógyszerész ur. Egy selyem színlapot 1838 februárius 10-ik napján Szakátsy István vendégszerépeinek jutalmául előadott »Az angol oroszán keleten és kurdisztáni párducz vagy Anglia dísz-zászlója Palesztinában« új történelmi vitézi színjáték. Tek. Boczkó Sámuel főkapitány ur: Száfi József uttörő magyar színész pecsétgyűrűje, Bacsó Louite debreczeni születésű színművész nő mint »Maffio Orsini« kabinet képe Nagys. Komlóssy Rózsika kisasszony: »Egy porcellán szivarhamut«-törtélet Leszkay András volt debreczeni színigazgató fényképevel, egy bekötött aláírási ív Szakál Róza általánosán kedvelt színésznő megjutalmazására. Tek. László ur: Blaha Louise makart Tépe arany keretben, E. Kovács Gyula mint »Toldy« fényképe fekete aranykeretben, Abonyi Gyula mint »Mátyás király« fényképe fekete arany keretben, Palfi György, Horváth Arnold, Nemeth József, E. Kovács Gyula, Szathmáry Árpád, K. Hegyesi Mari és Kiss Minaly kabinet fényképei, Valentin Lajos, Veares Gyula és László Etel névjegyvalaku fényképeit. Tek. Hamasr László ur; Egy »Magyar színészvilág« című történelmi es sta tistikai almanachot, Egy vigszínházi műsort Haraszti Hermin fényképevel, Vizvári Krescsányi Sarolta 3 darab jelmezes kabinet képe Pauline, Sz. Prielle Kornéia, Bignió, Ronai, Temesvári és Zöldi fényképei, Tanner és Szabó József a debreczeni allandó színház volt titkára névjegyei. Ez alkalommal értesíti a rendező bizottság az érdeklődő közönséget, miszerint november 1-től kezdve az irodai órák hétköznapokon d. e. 9-12, d. u. 2-4-ig Vasárnap pedig d. e. 10-1 óráig tartatnak a Csokonai szobában, hol is minden a jubileumi színészeti kiállítást illető felvilágosítások megadatnak.

* **Világítás a temetőben.** A kath. temető máskor néma, csendes világa tegnap este fényárban úszott. A kegyelet adóját leróni zárandokoltak ki a strokhoz, kiknek ott kedves halottjuk fekszik. Sok ezer színes mécs, gyertya lámpa szórt fényugárt a virágok és koszorúktól borított sírokra. Arra a népvándorlásra pedig, amely tegnap a temető feje volt, a legöregebb emberek sem emlékeznek. Ezrével ömlött az ember sokaság a temetőbe néhány óran keresztül megszakítatlan tömegben zsúfoltan, szorongva tört magának a népet a temetőbe. Este nyolcz órára megszólalt a kápolna kis harangja, elcsendesült a temető, üres lett az utca s a holtakról való megemlékezés estéjén üresen maradt színház vendéglő minden kávéház.

* **Vakmerő rablás.** Vakmerő rablást követett el tegnapi este egy — eddigelé még ismeretlen — egyén. Dr. Balkányi Miklós ügyvéd neje este 7 és 8 óra között hazafelé haladt s a mint a Kossuth utcán a Fried ház elé ért, egy vakmerő egyén gyorsan hozzá ugrott s nyakában levő czobolyprémes gallérját hirtelen kitépte s elfutott vele. A nem remélt támadástól meglepett úrnő hirtelen még magához sem tudott jönni s a rabló elmene-külhetett. A galléron boaprém volt elől s kutyafej alakú díszítmények rajta. A rabló kezrekerítójének 10 fr. jutalmat tűzött ki a megrabolt úrnő férje.

* **Alkohol mérgezés.** Tegnap már megemlítettük, hogy a Lőrincz-féle korcsma udvaron a kut mellett egy férfi holttestre bukkantak. A meglepett vizgálat kiderítette, hogy a halott Tallódi István 65 éves timár segéd, kinek halálát alkohol mérgezés okozta. Tegnap reggel már itas állapotban ment a korcsmába, azonban a megrendelt pálinkát nem itta meg, hanem kimenet az udvarra. Ugy délfelé már feltűnt a korcsmárosnak az idegen hosszas kimaradása s utána ment, hogy felkeresse. Meg is találta, de élő ember helyett hideg, élettelen hulla feküdt a kut mellett. A rendőrség a holttestet a kórházba szállította.

* **Felhívás.** A városi tanács katonái és illetőségi ügyosztálya felhívja mindazon debreczeni és más községbeli illetőségű állítás és népfelkelő-kötelek ifjakat, kik az 1876., 1877., 1878., 1879. és 1880. évben születtek, hogy összeírásuk végett a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Hungária-palota II. em. 16. ajtó) — naponta 8-12 óráig — legkésőbb f. évi november hó 30-ig személyesen is inkább jelentkezzenek, mert aki ezen jelentkezést — a nélkül, hogy legyőzhetően akadályok hátráltatták volna — elmulasztja, kihágást követ el és 5 forinttól 100 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetetik.

* **Halálhír.** Bécsből vesszük a hírt, hogy ott tegnap előtt Frankfurter Vilmos lovag, a III. oszt. vaskoronarend tulajdonosa és a Ferencz József-rend lovagja, hosszas és súlyos szenvedés után meghalt. Az elbunyiban a ki nálunk is ismert és általános nagyra-becsült személyiség volt. Kornfeld Zsigmondné, a Magyar Általános Hitelbank igazgatójának neje édes atyját gyászolja.

* **Végzetes tévedés.** Branku Péter utvinilakos — mint Lipparól írják — nevével Petrományba ment, hogy ottani rokonát, özv. Lungu Arzenét meglátogassa, Lunguné szive-sen látta rokonait, kik miután jól megvacsoráztak, pihenni tértek. Alig hogy elaludtak, Minda Dániel az özevgy szeretője megjelent a szobában és halkán kedvesét szolgáltatta, ki azonban szobáját vendégeinek atengedve, az istállóban vetett magának ágat, A gyanakvó Minda a sőtét szobában tapogatozni kezdett és miután két ember szuszogását hallotta és az egyik széke felforrugra is akadt, — biztosra vette hogy szeretője valakivel megcsalta. Hazament és fejszét hozott magával, mellyel a vetély-társnak vélt Brankut agyonütötte. A gyilkos, ki mindent bevallo, — a törvényszék foglya.

* **A budapesti nemzeti muzeumokban** tartandó nyilvános előadások, melyeknek az ismeretek terjesztése és a művészeti érzék kifejlesztése szempontjából való szükségességét Wlasiszter miniszter annak idején hangsúlyozta, a miniszter intézkedéseiből e hó 13-án megkezdődnek. A Nemzeti Muzeum kezdi meg az előadások sorát. Ez előadások az idén a regiség tudomány köréből merítik tárgyaikat. Az idén tíz előadás lesz a Nemzeti Muzeum-ban, még pedig november 12-től kezdve január 19-ig, a karácsonyi és újévi ünnepeket kivéve minden vasárnapon, déli 11 órától 1 óráig. Az előadások programja a következő: Nov. 13-án Hampe József dr. tart előadást az antik szobrászatról. Nov. 20-án Ugyanaz, folytatás és befejezéskép ugyanarról, Nov. 27-én Posta Béla dr. a nemz. muzeum gyűjteményéről. Decz. 4-én Ugyanaz folytatás és befejezéshez ugyanazzal: Decz. 11-én Kusinszky Bálint dr. az ó-

kori világról Magyarországon. Decz. 18-án Ugyanaz, folytatás és befejezéskép ugyanarról. Jan. 8-án Nagy Géza a magyar fegyverzet történetéről. Jan. 15-én Ugyanaz, folytatás és befejezéskép ugyanarról. Jan. 22-én Eber László dr. a hazai szobrászat történetéről. Jan. 29-én Ugyanaz, folytatás és befejezéskép ugyanarról. Az előadások látogatására vonatkozó tudni valókat a muzeumi igazgatóság közölni fogja.

* **A Mária Terézia** nevet viselő 32. sz. gyalogezred Pilis Csabán táboró póttartalékosai ma d. e. tették le az ünnepélyes külségi esküt. E célra az összes legénység — közel 1500 fő — a tábor gyakorlóterére vonult, melynek közepén kápolnasátrat állítottak fel. Biza Lajos tábori lelkész hazafias beszéde után a tábori misé volt, mely után a Bobk Gyula őrnagy a póttartalékosokból szervezett zászlóalj paravancsoka, eskettette fri az ifju hadfiakat. Végül a csapatok elvoultak a paravancsok előtt.

* **Egy jó családból való szép irással** bíró irodai gyakornok helybeli termény és gabona irodában felvétetik. — Cim a kiadóhivatalban.

* **Aron Miksa** szesz-, ser- és bor-nagykereskedésének irodáját f. évi november 8-tól fogva Simonffy (Kis uj) utca 14. számú saját hazába teszi át. Bejarat: Széchenyi utca 13-ik szám alatt is.

* **Üzleti könyvek kopir könyvek** endkivül olcsón kaphatók Hoffmanns Kronovitz könyvnyomdájában, a főpostával szemben.

Színház.

* **A trónkereső.** Nagynevű, felejtethetetlen irónk Szigligeti Ede pályadíjat nyert verses szomorujátéka »A trónkereső« üres ház előtt került színre. Hiába, manapság már inkább érdeklődnek a silány bohózatok és frivolo operettek, mint a komoly dráma irodalom termékei iránt. Pedig a tegnapi előadás egyöntetű, szabatos előadása nemcsak élvezetet nyújtott, hanem még magasabb műgényeket is kielégíthetett volna.

A szereplők közül mindezekelőtt Komjáthy Z. Terézről kell megemlékeznünk, ki Jüritot, Borics nejét játszotta. Tegnap egyik legnagyobb sikerrel aratta. Művészete leginkább érvényesült a negyedik felvonás végjelenetében, hol féltékenységtől kinezva, nagy lelki harcok után elhatározza, hogy inkább megbuktatja Boricsot, semhogy őt másnak karjai között lássa. Annyi hévvel, oly igaz fájdalommal és természetességgel játszott, hogy nyílt színen is kitapsolták.

Fay Flóra (Rózs) szerepében néhol igazán szépen, megkapó közvetlenséggel játszott. Csakis indokolatlan kézmozdulatai és arcjátéka ellen van kifogásunk.

Komjáthy Boricsot drámai erővel személyesítette. Az est sikeréből őt is megilleti a dicséret.

Fenyéri Mór (nádor) erősen rekedt és készületlen volt. Mindkettő tuhalmozottságának tudható be. Mégis jó volna, ha a színházi fűtő készülék alapos működéséről nemja színészek rovására próbálnák ki.

Székely (Tordai) kis szerepében is kiváló alakítást nyújtott.

f. m.

* **Darabváltozás.** A kolnapra kitűzött »Stomfay család« előadása Follinusyné be-tettségé miatt elmárad. Helyette Echegaray drámája »Bernardo Montilla kerül színre.

Heti műsor :

Csütörtökön : Stomfai család, színmű.
Pénteken : Koldusdiák, operett.
Szombaton : Hoffmann meséi, operett.
Vasárnap délután : Aranylakodalom
örténeti látványosság.
Este : Száraz kenyér, színmű.

IRODALOM.

A Magyar Könyvtár most küldi szét 65—70. számait, melyek ismét örvendős tanúságai annak a jó izlésnek, mely e derék vállalat szerkesztését vezeti. A sorozat élén a klasszikus irodalom egyik legüdébb terméke áll : Cicerónak gyönyörű művecskéje »Az öregségről«, melynek mely életbölcsestől áthatott vigasztaló oktatásait még most is ép annyi élvezettel lehet olvasni, mint madjsem 2000 évvel ezelőtt. A könyv Fábrián Gábor régi jó fordításában jelent meg ; de a szerkesztőnek volt gondja rá, hogy ennek elavult fraziszai, itt-ott előforduló nehezségeit egy derék szakember, Latkóczy Mihály kiirtogassa. Az ezután következő füzet az angol irodalom egyik legújabb kitünőségét, Rudyard Kiplinget mutatja be, még pedig abban a munkájában, mely rá nevezetleg jellemzetesebb : az Indiai Történetek-ben. Fordítója Mikes Lajos. Mar ez elbeszélések helyszíne is — az angol India — nagyon érdekes ; az ide átszarmazott európaiak életének leírása még Kiplingnek remekül festett, jellemző és virtuozitással elmondott meséi nélkül is le tudná bilincselni az olvasók figyelmét.

Az angol után egy magyar novellista következnek : Kabos Ede, egyik újabb elbeszélő irodalmunk legértékesebb tehetségei között, aki ebben a füzetben is — címe »A csengeri kalapok« — a modern élet finom megfigyelőjének és a könnyed elbeszélő hang művészeinek mutatja magát. Magyar tárgyú a következő füzet is : egy XVII. századbéli erdélyi történetírónak, Szalárdi Jánosnak »Siralmas Krónika«-ja, melyből Angyal David, kiünő historikusunk, szedte ki a legérdekesebb részleteket, kivált a Bethlen Gáborra, az I. és II. Rakóczi Györgyre vonatkozókat. Ugyanő látta el e nagyszerű füzetet bevezetéssel és jegyzetekkel is, megvilágosítván mindazt, ami modern olvasóra nézve magyarázatra szorul. — Vegül az utolsó kettős füzet nagy vívmányt jelent irodalmunk piacán : a Magyar Könyvtár besorozhatta olcsó füzetek közé Arany Toldi-jét. Hogy ez mit jelent, bizonyosan felesleges fejtegetni. Üdvözöljük e téren a Magyar Könyvtárt, amely ha így halad, megbecsülhetlen szolgáltatásokat fog tenni nemzeti kulturánknak. Minden szám ára 15 kr.

Magyar földmivelő. E czímen jelenik meg Szatmáron, Bodnár Gáspár tanár szerkesztésében az a valóban földmivelők számára szerkesztett népszerűségű, mely rövid idő alatt nemcsak a legfelsőbb körökben keltett nagy figyelmet, de a földmivelő nép közt is hihetetlen gyorsasággal terjed. Általános a vélemény, hogy lap alig férközött a földmivelő nép szívehez oly közel mint a »Magyar Földmivelő«. Azért valóban jótékonyt gyakorol, a ki községének vagy gazdaságában levő mezei munkásoknak e lapot megrendeli. Előfizetési ára egy évről két forint, félévre egy forint, sőt negyedévre is küld ötven krajczárért. Szébb jutalmat, ajándékot a népek nem adhatunk ! Mutatványszám ingyen. Megrendelési cím : »Magyar Földmivelő, Szatmár.«

A »Vasárnapi Ujság« okt. 30. száma 20 képpel s a következő tartalommal jelent meg : »Kisfaludy Sándor és hitvese« (képekkel fényképek és Háy Gyula rajza után) Szentmáry Darnay Kálmántól. — Költemények : »Őszi séta.« Lévy Mihálytól ; »Mind-szeitek napján.« Feledi Sándortól ; »Utolsó rózsá.« Rózhné Munkácsy Eleonorától. — Regénytár : »Kadocsa Ákos.« Regény Vértesi Arnoldtól (Neogrady Antal rajzaival). — »A két abu farkas.« Irta Karazin Nikolajevics Nikolaj. Oroszból fordította Ambrozovics Dezső (képekkel). — »A tenger mélysége.« — »Háborúk a Nilus folyó felső vidékén (terkép-

pel). — »A párisi koldusbörze.« — »Nevezetes temetők és sírok« (képekkel). — »Vajda János síremléke« (képpel Donáth Gyula szoborvezetése után). — »III. Béla király temetése« (Goró Lajos rajzával). — »Dr. Müller Herman« (arczképpel). — »Bakos Péter« (arczképpel). — »Két életkép« (képekkel Margitay Tihámér festményei után). — »Gyórsan szerzett vagyonok.« — Irodalom és művészet. Közintézetek és egyesület. Sakkjáték. Képtalány. Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest IV. ker. Egyetem-u. 4. szám.) Ugyanitt megrendelhető a »Képes Nép-lap« legolcsóbb újság a magyar nép számára, egész évre csak 2 frt 40 kr., félévre pedig 1 frt 20 kr.

KÖZGAZDASÁG.
Budapesti gabonatözsde.

okt. 29.

készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u s a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	76	—	80	00.00—00.00
»	77	—	81	00.00—00.00
»	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	9.70—9.80	—	10.40—10.45
»	76	9.85—9.90	80	—
»	77	9.95—10.05	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	10.10—10.15	82	10.35—10.40
»	79	9.90—10—	—	—
»	79	10.05—10.10	80	—
Fehérmegyei ó	76	10.15—10.20	81	10.40—10.45
»	78	10.30—10.35	82	—
»	79	9.85—9.85	—	—
Bácskai ó	76	10—10.05	80	00.00—00.00
»	77	10.10—10.15	81	00.00—00.00
»	78	—	82	00.00—00.00
Észak magy	78	—	80	—
»	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilogramm
Öz elsőrendű	uj 70—72	8.05 8.10
» másodrendű	uj —	8.— 8.05
Árpa takarmánynak	» 60—62	6.20 6.50
» égetni való	» 62—64	6.80 6.80
» serfőzdei	» 64—66	7.80 8.20
Zab — — — — —	uj 39—41	5.75 5.70
Tengeri bánsági — — —	uj —	5.55 5.35
» más nemű — — —	» —	12.25 12.75
Repce bánsági — — —	» —	— —

Sertésvásár.

okt. 29.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai nehéz páronként 320 kilogrammon felüli párja 54—55 krajczár, közép (pönt 251—35 — kilogramm súlyban) 55—56 krajczár Könnyű (páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban) 53—54 krajczár.

Sertéslétszám : 1898. évi okt. 27-én — volt készlet 41.647 darab, 1898 okt. hónap 28-án felhajtott 467 drb, 1898 okt. hónap 28-ik napján elszállított 743 darab 1898 okt. hó 29-ik napjára maradt készletben 41.371 darab. — A hizott sertés üzletirányzata lanyha.

A rétek őszi ápolása.

Egy-két rövid hónap s a gazda tevékenységének színtere ismét megváltozik. Ott hol ma még a legnagyobb viág az aratók és kaszások nyüzsgő csoportjában, rövid idő múlva újból a természet csendes magánya ad jöleső pihenést a nehéz munkában ellankadtaknak. Igyekszik mindenki megtenni még ama intézkedéseket, melyekkel jövő évi termése sikerét biztosíthatja s ezzel a szorosabb értelemben ve! mezei munkák véget érnek. Ha egy pillantást vetünk ezen intézkedésekre, azonnal szemünkbe fog ötleni az a valóban vizsás állapot, mely a rétek elhanyagolását jellemzi.

Vajon törődik-e a gazdaközönség nagy része a rétek ápolásával? Sajnos a válasz tagadó. Az utolsó sarjtermés behordása után magára marad az az istenadta föld, sőt mi több nem bolygatják azt tavasszal sem, ha-

nem ismét csak a természet gondozó kezére bízzák, Hogy mi az eredménye az ilyen nem-bánomságnak. azt csak az tudja megítélni, a ki réjtét nem tekinti mostoha gyereknek, hanem ép oly édesnek, mint azt a földet, mely kenyérét szolgáltatja. Arra a kérdésre már most, hogy miben álljon a rétek őszi ápolása? rövid válasznak az, hogy adjuk vissza a réti földnek ama tápanyagot, melyek-t az egész évi természettel belőle kivontunk. E vizsapatlás kis mélyebben eszközölhető ugyan, mint a szántóföldeken, de eszközölni feltétlenül kell, mert az a ré, mely semmi-féle trágyát nem kap, még a legkedvezőbb viszonyok közt is hanyatlík termőképességében. A visszapótlás legolcsóbb módja mindenesetre a jó komposzt kiszórása volna, miután azonban ilyen anyagot csak kevés gazdaság produkál, de meg ha produkál is sokkal csekélyebb mennyiségben, semhogy elegendő volna a nagyobb kiterjedésű rétek termőerejének fentartására nem marad egyéb hátra, mint vásárolni műtrágyát és elszórni az ősszel, hogy annak kellő aláboronálása után tavasszal megtalálja az újból fejlődésnek induló növényzet tápanyag szükségletét.

A réten alkalmazásba jövő műtrágyák közül különösen a kali és foszfortrágyák bírnak jelentőséggel. Nitrogént mestersege en adnunk felesleges, mert a réti pisztók között nagy mennyiségben előforduló herefélék a levegő nitrogénját amugy is átalakítják organikus nitrogénné s így a pázsitfűvek nitrogén szükségletét eléggé fedezik.

Leghelyesebb a káitartalmu kaitnak vagy a kénsavas kaitnak alkalmazása és pedig vagy külön-külön, vagy együttesen. A kaitból és kénsavas kaitból 100—120 kgot adhatunk kat. holdanként.

Több gazdaságban ez irányban végzett kísérlet a legjobb eredményt szolgáltatta, úgy a szena mennyiségének, mint minőségének javulása tekintetében.

CSARNOK.**Képzeljük el a többit.**

(Jean de la Bréte.)

Franziából fordította : **dr. Kósa Zsigmondné**
Folytatás.

Megakartam kezdeni éjszakai élményeim eibeszelését, de Hanvee a tudós, épen elért bennünket. Gyámomnál hagytam, míg en magam a kapitányhoz mentem, ki közel hozzánk egy padon ülve gondolkodni látszott.

— Szomorú? kérdém.

— Dehogyan nem vagyok szomorú!

— Tagadás mely igent jelent. Nézzé atyja meg gyámom ott alant beszélgetnek tisztázák a helyzetet, nem kell többé felnie, hogy az esztelen teremtés, az örökös mozeas, a különös észjárás, aki mindig azt látja, »mit más halandó rajta kívül nem ves. észre felesleges lesz!

— Kisasszony! —

— De kedvesen bánt velem, tegnap este — nevettem.

— Hallotta? — kiáltá ijedten.

— Minden szót! — ne ijedjen meg, nem haragszom érte, vagyok annyira küőcz, hogy azért nem neheztelek, Kiserletéztünk egymással, — nem sikerült — ennyi az egész!

— Kétségbe vagyok esve, szavaim többet mondottak mint a mennyit gondoltam.

— Nem hiszem. Mondjon köszönetet velem együtt az építésznek, ki e szállodába papir falakat rakott. —

— Kissé lehíttve de azért elégedetten követtem mikor bátyámhoz mentem.

— Ha önök ketten zavarban vanuak mi már tisztáztuk a dolgot — mondam — a kapitány meg én közös akarattal elhatároztuk. miután jellemeink nagyon különbözök szép csendben megváltunk egymástól nem leszünk házastársak.

— Igazán — kiáltá a tudós — mily esztelenség és minő kár! Nem megmondtam

— fordult gyámomhoz. — Miért akarta, hogy kismérjék egymást? E különös gondolat nélkül most egymáséi lennének.

De gyámom ki képzeletében engem látott mint szököm meg valami órnagygyal ferjem házatól, alig nyolcz napos asszony koromban szigoruan felelt.

— Nekem megvannak elveim, és nem szoktam egyszer kimondott átgondolt határozatomon változtatni.

— De sok oztobaságot követhetél — sóhajtá a tudós — Oh kisasszony miért nem vagyok harmaz éves, ez az egyedüli mit fájjalok. Fiam ostoba — sugta fülembre de csak úgy, hogy én hallottam, Ugyane véleményen voltam, de érthető okokból mélységesen hallgattam.

— Mi itt utazunk tovább — mondám a jegesre mutatva — önök pedig arra távoznak.

Barátságosan megráztam Perseus kezét — immar nem Perseus többé — ünnepélyes bókot csináltam a tudósnak. Visszamentem a szállóba, hogy utikészületemhez hozzáfogjak.

M. La Platière ur követelt gyámom kérte a módot, melylyel eljegyzésem felbontam.

— Nagyon könnyen ment bátyám, egy csepással ke-téváltam a gordiusi csomót.

Azután elmondám a tegnapi meghallgatott beszélgetést.

Mily következtlenek az emberek. A helyett, hogy a kapitány párját fogva engem jól megszidna és bölcs tanácsokkal untatna, gyámom várákozásom ellenére az én pártomat fogta.

— Nem talált izlése szerint... nagyon válogatós ez a kis kapitány — mondá haragosan. És miért talál téged oly nagyon esztelennek?

— Ez sok bátyám, hát nem vallja az ön nézetét? Hiszen nap-nap után egyebet se ballok magától, minthogy esztelen bolond, tulzó vagyok.

— En — az más. A gyám kötelessége a reá bízott lányt nevelni! De ő, hiszen alig ismer és mégis ily szigoruan mert elítelni.

Ha egy kissé ugratom, még megérem, hogy M. La Platière ur, az én szigorú gyámom és komoly bátyám, ünnepélyesen kijelenti, hogy nem vagyok esztelen, sőt ellenkezőleg okos, komoly nő!

Végre is ha gyám is az ember, egy szép leány iránt mindig elnéző, még ha e nő gyámoltja is életét ördögi módon megnehezíti és megkeseríti.

Málháinkat egy kocsi vitte, mi meg gyálog követtük a furcsa hágon lefelé.

Nagyszerű séta volt. Lépten-nyon gyópárt és havasi rózsát találtam. Itt-ott hova a nap heve el nem hathatott, egy kis hőmező; azután last not least (végre de nem utoljára) nem volt husból és vérből való Perseus, de egy Perseus, akit formálhattam, elgondolhattam, ahogy nekem tetszett, aki talosan még csak eljövendő volt értem!

— Oh menyire boldog vagyok!

— Micsoda boldog vagy, hát egy cseppét se bosszant a szakítás?

— Nem bátyám, nem bosszant — vigyázzon, meg ne botoljon, még el talál esni e kőben. Vegye karomat, majd biztosabban jár. Maga Oedipus én meg Antique vagyok. Soha görög hős nem járhatott ennél szebb vidéken. Az élet szép, gyönyörű, nem gondolja maga is bátyám?

— Nem szép, ha az embernek ily különöz gyámleánya van — sóhajtá bátyám, ki visszaesett komoly szerepébe és mindenképen vissza akarta szivni elébbi szavait — bár sugárzó arca, melylyel apró szolgálataimat fogadta, marczona szemöldök-rángatásainak ellent mondott.

A társalgóban írom e szavakat, szemben az azurkék jegessel. Vajjon minő szépszelves kéz halmozta egymásra az átlátszó kristálytisza tömböket. Elnézem és eitünődöm a titokzatos hatalmon, mely ily munkára képes. Sietve élvezem, mert egy irigy köd lassan eltakarja szemem elől a gyönyörű látványt:

XXX.

Genf augusztus 12-én.

Nagy záporosó egy egész napig visszatartott a Rhone jegesnél. Az idő szomorura változott tapasztalt hegymászók egész csomó rossz napoi jósoltak.

— Menekülünk — mondá gyámom! És mi menekülünk, a Bűnhöz hasonlítván, amely az Igazság sújtó kéze elől fut, egyetlen egy helyen sem állapotunk meg egészen Ganfig!

Montreusnál egy félórai derült idő megmutatta a Léman tavát egész fenségében nagyszerű partjai és végtelen tükrevel, Mikor elindultunk, hejónk majd elmerült a nagy esőtől, Genfet pedig vízőzónnel daczolva néztük meg.

— De szeretnék otthon lenni, sóhajtá bátyám,

— Ott leszünk három nap mulva, vigasztalám Vallja be gyámom, hogy utazása nem volt unalmas és azt tisztán nekem köszönheti.

— Dehogyan volt unalmas sőt, nagyon kellemes lett volna, a te eljegyzési bogarad nélkül!

Oh ezek a férfiak — ugyan mi van az egyvelejükben ott hol mi lelkesedésünket tartogatjuk. Nagyszerű utazást tett, telve váratlan eseményekkel, katasztrófákkal s még nem is csodálkozik rajta.

Ma az utolsó este, fájdalmas szívvel írom e sorokat, nehezemre esik megválni e gyönyörű helytől, hol oly sok szépet láttam és annyi remek gondolatot élveztem. A leghidegebb észjárás se zárkozhat el a természeti szépségek elől, felmelegszik a romlatlan nagyszerű természet kebelén.

XXXII.

Paris, augusztus 14. én,

Tavaszi benyomásaim még Páris átfült poros utcáin sem hagytak el.

Gyámom kívánságára egy napot itt töltöttünk. Ujságja szerkesztőségében dolgoz, amennyiben a főszerkesztőt bölcs mérsékletre inté — és kevesebb véres kirohanásokat hajtott,

Minden esztendőben egyszer irt egy ilyen mérséklő levelet, a felelet, a szerkesztő egy cikke, mely évről évre bebizonyítja M. La Platière urnak, hogy intő szózata olaj a tűzre. — De ő nem csügged és jobb ügyhöz méltó buzgalommal oltoztatja a felcsapó lángokat.

Amint gondolhatni nem vitt el engem a szerkesztő-egbe, hol állítása szerint nem épen erényhősök működnek. Én nem akartam szalodának négy fala között ülni, ismerősök ilyenkor pedig ki itt, ki ott nyaral — tehát közös megálapodás szerint egy templomba

vitt. Amint végignéztem a ki és beözönlő hívek tömegén, az egyszeri nemessel mondam ki végigvizsgálva a zsufolt színházat e szavakkal fordult az általa kísért hölgyhöz: — Senki sincs itt!

Es ez mindig úgy lesz egy tucsat forradalom daczára se engedünk régi hagyományainkból egy fikarczynit se!

A templomban egy kanonok predikált.

Fenyegető hangon ránk kiabált, hogy szeressük a jó Istent, azután Szent Ciotildról beszélt, ki Franciaországot megtéríté beszélt pedig oly dühös hévvel, mintha a tettéért szörnyen haragudnék reá.

Végre meguntam, kimentem a kapualjba egy padra l-ütem és néztem a remek faragványokat, a tavaszkor szép kertet, mely most szomoruan, leperzselve, porosan nézett reám vissza,

Hirtelen képzeletem segítségével visszatértem az épen elhagyott remek vidékre. Szent erdőbe jártam, láttam a druida papnóket amint áldozataikat bemutatták. Isis megjelent lotuszvirágával és kegyesen szagolni engedé azt, sistráját (csörgő dob) ráz a. E hangok mennyei zeneként üdvözlöttek, elvittek szárnyaikon a gyönyörű Léman tó napfényes partjaira.

Gyámom nagyon csudálkozott, mikor engem a templomajtóban a faragványok és koldusok között megtalált.

— Mit csinálz itt Ilona? Miért nem maradtál a kápolnában ahova vittelek. Talán rosszul vagy?

— Nem bátyám jól érzem magamat. Senki sem bántott. Egyedüli látogatóm Isis volt!

— Isis? —

— Láttam — mondám mialatt karján lehaladtam a néhány lépcsőfokot — megrázta lotuszvirágát és a lehuló szirmok e puszta kertet szent erdővé varázsoltak. Megrázta sistróját soha se hallottam olyan mennybéli zenét Oh bátyám, bátyám, Isis...

Rendes körülmények között keresztény templomból kijöve, nem igen gondol az ember Isisre!

— Ez a kanonok hibája gyámom!

Láttam mint komolyodik el arca és veszi fel őseihez méltó szigorú kifejezését, Hogy másra tereljem gondolatait mondam —

— Menjünk nezzük meg dicső rokona és kedvence Roland asszony házat!

Megvetően végig nézett rajtam; nem tudom megvetése nekem vagy Roland asszonynak szólott-e? Visszavitt a szállóba. Itt végignyújtottam a keretven és gyönyörű svájci emlékeimen merengtem,

— Folyt köv. —

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel hogy **szabóüzletünk kész férfi- és gyermek- ruhaáru osztályát**

feloszlattuk s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk.

Teljes tisztelettel

SZEDLÁK és VÁMOS.

Férfi és női bőrkesztyűk minden színben 1 frt párja.

Uri és női divat áruház IFJ. KOVÁCS S.

Kossuth-utca

1-ső tkpénztár épület,
a következő czikkeket ajánl
mályen leszállított árakon
fehér ingek
sima és redős alsó nadrágok
harisnyák
téli kesztyűk
Jäger ingek,
nyakkendők
gallérok, kézellők,
esőernyők,
férfi, női és gyermek czipők
valódi angol kalapok
sapkák
fésűk, kefék, szappanok
uti bőróndók
stb. itt fel nem sorolt czikkek
bámulatos olcsó árban
beszerezhetők
a fenti czégnél.

Férfi és női bőrkesztyűk minden színben 1 frt párja.

Hatóságilag engedélyezett

Végkiárusítás.

Visszavonhatatlanul az üzlet teljes felosztása miatt

a raktáron levő

női és uri divat szövetek,
függönyök, szőnyegek,
Paplanok, vásznak, kész
fehérneműek, Velesek,
Cretonok, asztalneműek, óriási
választék kötényekben,
nyakkendők, esőernyők,
zsebkezdők és mindenféle
divat áruk

a beszerzési áron alul

adatnak el

minden vásárlás csak félárba
kerül, ezen rendkívüli kedvező
alkalmat nem lehet eléggé
ajánlani az érdeklődők figyel-
mébe.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a Bika szállodával szemben.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszor ellentáll az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésésként alkalmazatik köszvénynél, csúznál, tag-szagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendelotik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatossak legyünk, mert több ki-sebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjeggyel és Richter czéggeljes nélkül mint nem va-lódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
2 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
" "	170
" "	130
15650 " "	100
" "	80
" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

Rendelőlevél levágandó

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget frt } utánvételezni kérom }
postautalványnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**
sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általános ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.- frt
" fél " " " " 3.- "
" negyed " " " " 150 "
" nyolcad " " " " -75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenehetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 17-ig a húzás napjáig hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/a.